

ството. Въ случай на нападение, на заплашване, или опасностъ отъ нападение, Съвѣтътъ взима нужднитѣ мѣрки, за да осигури изпълнението на това задължение.

Чл. 11.¹²⁾ Изрично се заявява, че всѣка война или заплашение съ война, независимо дали засѣга преко или не, нѣкой членъ на Обществото, интересува цѣлото Общество и то трѣбва да взема нужднитѣ мѣрки

sion, de menace ou de danger d'agression, le Conseil avise aux moyens d'assurer l'exécution de cette obligation.

Art. 11. Il est expressément déclaré que toute guerre ou menace de guerre, qu'elle affecte directement ou non l'un des Membres de la Société intéresse la Société tout entière et que celle-ci doit prendre les mesures propres

Подъ „външно нападение“ се разбира не само акта на нападението, но и заплашването съ такова или съществуването на опасностъ отъ нападение. Всѣки отъ тѣзи случаи засѣга не само непосредствено заплашената страна, но се счита за нарушение или заплашване съ нарушение на правопорядъка на цѣлото Общество на Народитѣ, поради това организирането на меркитѣ за предотвратяване или разрешение на нападението е възложено на Съвета на Обществото.

Съ чл. 10 сж тѣсно свързани и чл. чл. 11 и 19. Неговото талкуване предизвика разисквания въ всичкитѣ сесии на Събранието. Презъ сесията отъ 1923 година се направи опитъ, по предложението на Канада, да се гласува една талкувателна резолюция.

Тая резолюция гласи :

„Когато съвета счете за нужно да препоръча приложението на военни мѣрки вследствие на едно нападение, опасностъ или заплашване съ нападение; той трѣбва да държи сметка за географическото положение и за специалнитѣ условия на всѣка държава.

Въ Конституционитѣ права на всѣка държава влиза правото да обсъди, по отношение задължението да поддържа независимостта и цѣлостта на територията на единъ членъ, въ каква степенъ казания членъ е длъженъ да осигури изпълнението на това задължение, чрезъ употребяване на своитѣ военни сили.

На всѣки случай, препоръката на Съвета ще бжде считана отъ най-голъма важностъ и ще бжде взета подъ внимание отъ всички членове на Обществото съ желанието да изпълнятъ добросъвестно своитѣ задължения“.

Персия гласува противъ тая резолюция и поради това не бѣ приета. Председателтъ на Събранието обаче заяви, че резолюцията не може да се счита отхвърлена, понеже не е гласувано противоположно мнение. Така, че тая резолюция ще остане като указание при бждащето тълкувание на Чл. 10.

¹²⁾ 1. *Ефикасно запазване на мира.* Всѣка война или заплашване съ война, безразлично дали засѣга преко или не, нѣкой членъ отъ Обществото, интересува цѣлото Общесо. Ще рече, Обществото еднакво се интересува, както отъ войната, така и отъ заплашванието съ война между неговитѣ членове, тъй и отъ войни или заплашвания съ войни между членове и нечленове, и най-после, и отъ войни или заплашвания съ война само между държави нечленове.

Въ всички гореизброени случаи Обществото еднакво е длъжно да вземе нужнитѣ мѣрки за ефикасното запазване на мира. Съ това задължение то става наистина всесветски инструментъ на мира, който за постигане на своята задача да пази мира, еднакво може да си служи съ миролюбиво и приятелско посредничество и съ всички други средства, включително съ война.

Отъ общото задължение на всички държави членове да пазятъ своята териториялна цѣлостъ отъ насилствено нападение и мира, произтича и общото право на всѣки членъ да свиква чрезъ Главния Секретарь винаги, кагато има поводъ за нарушение на мира Съвета на Обществото. Нѣщо повече, всѣки членъ има право сжщо да обръща вниманието и направо на Съвета и Събранието.

Главниятъ Секретарь пкък винаги е длъженъ незабавно да свиква Съвета, за да може своевременно той да вземе нужднитѣ мерки.